

Beltine

Tomáš Kočko

Jde ulicí sám, ještě bez křídel,
davem cestu si klestí.
Ulicí, podle všech pravidel,
hlavou ode zdi ke zdi.

Nevidí, neslyší, nemá šajn,
vůbec, o co tu kráčí.
Ví jen kde dnes uctí svůj Beltine,
a to mu stačí...

Jde do kopců sám, když se krátí dech,
stromům na mezi zpívá.
Bosý a s kytarou na zádech,
málo do noci zbývá.

Usedne na louce - samý květ,
první hvězda už svítí.
Dívá se kam se to řítí svět,
Bože, kam se jen řítí...?

Až promluví strom a kámen se hne,
voda ustoupí z břehů,
uprostřed té noci nádherné,
bílé od loňských sněhů,

sepíše na papír všechno zlo,
kterého se tak bojí,
vhodí jej do ohně a ten kouř,
nebe se zemí spojí.
Nebe se zemí spojí,
až se se zemí spojí,
vhodí jej do ohně a ten kouř,
nebe se zemí spojí.

Jde do kopců sám, když se krátí dech,
stromům na mezi zpívá.
Bosý a s kytarou na zádech,
málo do noci zbývá.